

ИЗТОКЪ

Број 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

МЛАДИ и СТАРИ

Откако свѣтъ свѣтува, между младите и старите винаги се е разгърало едно взаимно недоволство, което често пъти е преминавало въ вражда. Младите съ били недоволни отъ мудростта, отъ непреодолимата консервативност на старите; старите пъкъ съ били недоволни отъ самонадеяността, отъ бързината, отъ „прекаления“ идеализъмъ, отъ революционния духъ на младите.

Младите въ устрема си къмъ властта и надмошето съ срещали себелобивия отпоръ на старите, които винаги съ треперяли дори надъ най-нищожните си завоевания като надъ нещо велико и свещено. Къмъ всѣка по-смѣла и творческа проява на младите, старите съ се отнасяли съ самомнително, снизходително великолюдие или съ безогледно отрицание и вражда.

Това естествено отношение между млади и стари, разбира се, съществува и днесъ, но не съ него само тръбва да се обяснява и оправдава обосноването на младите, и както и волята имъ да ръководятъ сѫбинните на страната ни. Днесъ младите и старите ги дѣли една дѣлбока психологическа пропастъ, издѣлана отъ условията на живота. Защото днесъ младите се отличаватъ отъ старите не само по годините си, но, преди всичко, по своя манталитетъ. Нашиятъ манталитетъ е плодъ на изключителни условия и нужди и се различава основно

Петър Драгоевъ.

За запазване на народните ценности.

Архитектурното отдѣление при Министерството на съобщенията е наредило до организите си въ страната, да взематъ мѣрки за запазване на народното архитектурно и декоративно творчество, като за тази цел се направляватъ снимки на ценниятъ архитектурни обекти, преимуществено жилищни къщи и тѣхните по-характерни части и мотиви. Тѣзи снимки, възпроизведени въ модели, ще бѫдат изложени на предстоящата национална изложба.

Въ тази насока могатъ да допринесатъ съ своите услуги, не само органите на министерството, но и други граждани, разбиращи и компетентни по казания въпросъ.

Частно за Сливенъ, въ който много етнографски ценности съ разрушени и затрити, дѣлът се налага на културните му граждани да запазятъ, въ снимки и модели и това малко, което е останало за сега.

Следът това, въ голѣмия салонъ на Военния клубъ бѣха поканени много гости на чаша пелинъ. Бѣше изпълненъ химна на Царя отъ г. г. офицерите и военната музика, следъ което г. полк. Луковъ съ вдѣхновена речъ проследи нашата история и изтъкна значението на единението между Царъ, на родъ, войска и църква.

Всички присъствуващи си отдоха изпълнени съ вѣрата, че армията, народа и църквата стоятъ върни, единни около

отътонастаритѣ. Затова, единъ младъ, идееи националист и единъ младъ, идееи социалистъ могатъ да се разбратъ помежду си много по-лесно, отколкото — единъ младъ националистъ съ единъ старъ националистъ или единъ младъ социалистъ съ единъ старъ социалистъ. Ние младите сме изпълнени съ единъ духъ на широко отзивчива социалност и на зрѣлъ реализъмъ, които фанатизирани съ националисти и тѣсногрѣдите социалисти отъ миналото не познаватъ. Съ тоя духъ съ пропити идеите ни, амбиции ни, идеалите ни.

Животът е съ насть. Това не е самолъжка. Старите, „които знаятъ“, се приспособяватъ къмъ идеите ни и се опитватъ да ги осъществяватъ. Истинските политици между старите успѣватъ. Но тѣхните успѣхи, които съ осъществяване на идеите ни, за да бѫдатъ пълни и истински успѣхи, се нуждаятъ отъ нашата вѣра, отъ нашия духъ.

Този духъ днесъ се възправя съ цѣлия си рѣстъ, за да утвърди себе си и волята на времето ни.

Въ името на историческото си призвание, ние младите тръбва да преодолеемъ съзнате, лно малкото, което ни дѣли и да се обединимъ въ голѣмото, което ни свързва, за да се покажемъ, така, върни синове на родната земя и достойни носители на вѣчните идеали на човѣчеството.

Петър Драгоевъ.

Изъ Сливенския балканъ.

Г. П. Ариаудовъ.

Работници, организирайте се!

Народното ни стопанство, въ своето развитие, особено въ годините следъ войните, доби известно разнообразяване, всрѣдъ което се създаде или по право уголеми значително броя на работничеството. Както въ занятчийското, така и въ индустриалното производство, работниците достигнаха внушително число, което ги налага днесъ като обществено-стопанска категория, съ голѣмо и безспорно значение въ стопанския и политически животъ.

Естествено е, че грижитѣ на правителството, въ неговото творческо дѣло — създаването на икономически здрава и политически авторитетна държава, тръбва да се спрѣтъ най-напредъ върху работниците, които макаръ и малобройни въ сравнение съ земедѣлците — производители, поради естеството на тѣхния трудъ, социално положение и отношения съ работодателите, иматъ належаща нужда отъ организиране, което да гарантира професионалните имъ интереси и да постави самите тѣхъ къмъ държавата въ отношение полезни за нея и хармониращи съ цѣлостния ни държавен и стопански животъ.

Системата на закона е повече отъ сполучлива и съобразна съ нашите условия. Отъ една страна съ него се създаватъ здрави работнически организации, въ които работниците ще могатъ да видятъ за пръвъ пътъ отразени професионалните имъ интереси, оставени въ собствените имъ ръце. Това създръжниятъ на еднородните професии, въ всѣка община и тѣхните съюзи къмъ общия работнически съюзъ, а отъ друга страна, закона привързва работниците къмъ пулса на държавно-политическия животъ, чрезъ общите работнически организации, синдикатите, общностите и общия работнически съюзъ.

Съзнателното българско ра-

тарида на обявите: офиц. по 2 лв. на кв. см. съдебни по 1 лв. на дума: търг. реклами, честитки, некрологи, об. за годежъ и др. по споразумение Абонаментъ 80 лева за година. Адресъ: в. „Изтокъ“ Сливенъ

Въ името на родния градъ!

По инициативата на Сливенската културна дружба „Црк. Ив. Селимински“ — утре — 3 т. м. въ София, се свиква големо събрание — среща на всички сливенци стопански деятели, инженери, архитекти, икономисти, лъкари, финансисти и пр. хора на труда и мисълта, — на което ще се размънятъ мисли върху положението, въ което се намира града ни, — като се посочатъ начини и срѣства, за излизане отъ това неестествено състояние.

„Изтокъ“ ще се представя на събранието отъ единъ отъ своите редактори.

Редакцията, поздравявайки инициаторите и участниците, имъ предлага широко колони на вестника за тая тѣрьде навременна инициатива.

Сливенската дружба въ Бургазъ ще даде традиционната си годишна вечеринка, на 9 т. м. въ салона на офицерското събрание, съ участието на Сливенския Народенъ хоръ, който по същото време ще бѫде въ Бургазъ и ще даде концертъ предъ Бургазското гражданство.

ботничество тръбва да погледне сериозно и съ реаленъ погледъ върху така създадения законъ, да прозре въ добрите изгледи, които той създържа за неговите интереси и безрезервно да отдаде усилията си, за да му внедри духъ и животъ. Защото по този пътъ на професионално организиране, то ще може да борави само съ професионалните си нужди и интереси, подъ закрилата на държавата и въ пълно съгласие съ нейното национално-социално предназначение. Организирано и приобщено къмъ държавата, работничество е една отъ основите на здравата просветно-национална държава, която само може да създаде добруване и напредъкъ за всички свои граждани.

Просвѣти и съзнателни български работници, организирайте се въ вашите професионални организации!

Д. Данаиловъ

СТОПАНСКО ВЪЗРАЖДАНЕ

Новите времена налагатъ промъни и въ стопанския строежъ. Нашето стопанство от първобитно, ще тръбва да премине къмъ модерно. За да сглажда промъни, обаче, ще тръбва да се измине доста време, затова и въ ръководните сръди се заговори вече и за една наша петилѣтка. За пять годишъ периодъ, разбира се, не могатъ да се подематъ и извършатъ коренни промъни въ структурата на днешното наше стопанство. Но все пакъ през тия кратъкъ периодъ отъ време ще могатъ да се проучатъ много отъ ония стопанско-икономически предусловия, които сѫ отъ първостепенно значение за необходимата реорганизация.

Държавата, схващайки своята ръководна стопанска задача, се залови енергично за организиране стопанския кредитъ. А той днесъ е отъ грамадно значение за обединението ни стопанство. Едвали другъ пътъ повече, отъ днесъ стопанството у насъ се е нуждаело отъ налични парични сръдства. Кризата стопи и по-гълна всичката парична наличност, спестена или отдѣлена, на нашите стопани, та за по-добре днесъ тъ не могатъ да намърятъ пари.

Държавните банки бѣха несъгласувани въ своята кредитна дейност. Това бѣ една грѣшка въ нашата стопанска политика. Сега тя се поправя съ сливането на Б. З. банка съ

бившата Б. Ц. Кооперативна банка.

Второ важно предусловие е подобрението качеството на труда. У насъ нѣма още специализиранъ трудъ, а това е една голъма пречка за истински стопански напредъкъ. Държавата замисли една широко професионална политика, за да обучи работниците въ полето на стопанството. Впрочемъ, и е по-рано имахме професионални училища, но тѣхното дѣло се схващаше, като нѣщо отъ общата народно-образователна политика. Имаше се нужда отъ една координирана, унифицирана просветна дейностъ, за каквато днесъ има вече изгответъ проектъ, и който въ скоро време ще бѫде приложенъ на дѣло.

Третото значително условие е подобренъ, усъвършенствуванъ инвентаръ. Примитивното земедѣлие не се нуждаеше отъ такъвъ, но не така е създадено отъ общото народно-стопанство. За нашигъ условия е нуженъ подходящъ землеустройски инвентаръ: работенъ до битъкъ, машини, ордия, сѣчива и др. Подборътъ и доставката на такъвъ е не толкова дѣло на проучване, а на финансова възможностъ—държавна и частностопанска.

Отъ правилното съчетание на капитала, труда и ордията на труда въ стопанството зависи прѣко и неговия бѫдещъ успехъ въ подобрението.

На 19 януари т. г. въ салона на дѣвическата ни гимназия, се отпразнува въ тѣснъ кръгъ 25—годишната дейност на директора на слѣтът гимназии въ града ни, г. Бончо Бончевъ. На скромното, но мило тържество, присъствуваха само учителите отъ гимназията. Тогава създаде една задушевностъ, която обхвана всички присъствуващи. Ясно бѣ, че подобно чествуване е повече отъ похвално. То създава оня корпоративенъ духъ, който въ времето, което живѣемъ, е тъй необходимъ.

Г-нъ Бончевъ въ продължение на четвъртъ вѣкъ е служилъ за образецъ съ своята преданностъ къмъ дѣлъ. Неговата дейност само за 6 месеци въ Сливенъ е ясно доказателство въ това отношение. Неговите грижи за учениците, за персонала и за учебното дѣло, ще останатъ паметни за всички, които сѫ имали допиръ до него. Ето защо, много заслужено

Правни въпроси

Наказателните постановления, съ които се налагатъ глоби отъ несѫдебни власти (горски, датчани и др.) не подлежатъ на обжалване предъ общинските сѫдилища (когато глобата е въ размѣръ и до 1000 лева), а се обжалватъ предъ околовийските и областни сѫдилища, съгласно чл. 677 отъ закона за наказателното сѫдопроизводство. Такова тълкуване е дадено отъ съответните мѣста, до общинските сѫдилища.

Късно следъ полунощъ, празненството, прекарано при една топла и задушевна атмосфера, бѣ приключено!

„Икономическата важност на туризма за българското стопанство“

Прези нѣколко дни, нашия отличенъ съгражданъ и ревдованъ сътрудникъ на вестника ни, г. архитектъ Г. Козаровъ — и председателъ на Българското туристическо дружество, е държавъ въ София реферът на горната тема. Г. Козаровъ е разгледалъ значението на стопански туризъмъ за свѣтовното стопанство, развитие и разпространението му въ културните и съседните настъпи страни. Квалифициралъ го като важна народна индустрия, за която никой нищо не харчи, а принася голъми облаги на народното стопанство. Посочилъ е капитальта на тая българска туристика индустрия — нашите природни и художествени паметници, високи планини, черноморски плажове, неизбройми термални извори, народни носии, пѣсни, обичаи и др. Срѣдствата за осъществяването ѝ — модерно хотелиерство, гостинничарство и транспортъ — шосета, автомобили и желѣзници, както и възможните ползи отъ голъмо значение за българска индустрия, търговия, земедѣлие и занаяти.

„Нѣкога си, туризъмъ се счита за егоистично удоволствие — добре да се пѫтува, днесъ той се е обѣрналъ въ национална индустрия — добре и повече да се получи чрезъ него“, — завѣршилъ г. Козаровъ сказката си.

Не ще бѫде зле, ако икономическото ни д-во, Народния университетъ при ч-ще „Зора“ или нѣкое отъ туристическите д-ва въ града, покани г. Козарова въ Сливенъ да повтори тая си твърде навременна сказка. Г. Козаровъ е интересенъ сказчикъ, темата е твърде актуална за насъ, съ огледъ бѫдащето на Сливенъ, който съ своята околностъ, има всички необходими данни да стане единъ отъ центровете на родния туризъмъ, прицелна точка на туристите — българи и чужденци.

Прочие, чакаме да чуеме г. Арх. Козаровъ въ Сливенъ.

КНИЖНИКА

Православенъ брачникъ отъ Архимандритъ Амвросий, Протосингелъ на Сливенската митрополия. —

Излѣзла е отъ печать многоочакваната и многоцѣнна книга, плодъ на дългогодишенъ трудъ — „Православенъ брачникъ“.

Разгледани сѫ обстойно въпросите: бракъ — сѫщностъ, произходъ, православно разбиране; условия и пречки за брака; позволени и непозволени родства; опредѣляне степенитѣ на

Коз.

Създаване текстиленъ музей въ Сливенъ

Тая есенъ щастливи бѣхме да видимъ непознатото за Сливена чудо: въ най-късъ време въ града застроенъ паметникъ поставени възпоменателни плочи, възновена текстилна работилница и напечатана крайно интересната биография на родоначалника на българската индустрия Добри Желѣзковъ Фабрикаджия. Дѣлото и личността на тия голъмъ сливенски синъ, гениалът български стопански деятели, сѫ така величави и поучителни за потомството, че зовяте сегашния Сливенъ къмъ нова културна работата на възходъ и прослава.

Дейността на тия народенъ великанъ е така силно свързана съ българското стопанство, особено съ сливенското текстилно производство, че животът му се нуждае отъ нови проучвания и разсветления. Това налага, дѣлото на комитетъ по отпразнуване стогодишнината му да се продължи и се разшири, да се изпълни взетото отъ двата комитета решение въ общото имъ събрание въ Сливенъ: да се откупи кѫщата съ работилница на Добри Фабрикаджия — първата, (една крайно интересна по строежъ сливенска чорбаджийска кѫща), да се запази сегашния ѝ видъ и мобилира по сливенски обичай отъ преди сто години, а работилницата — да се ремонтира, мобилира и преобърне въ текстиленъ музей, кѫдето да се постави сѫществуващия вече маникънъ.

За целта, обаче, тръбватъ срѣдства, които въ сегашната стопанска криза се мѣжно съ биратъ, а старите „алияти“ на прочутото нѣкога сливенско текстилно производство, се всѣкидневно онищожаватъ и въ скоро да станатъ голъма редкостъ. За да иматъ нагледна представа сливенци, па и всички наши сънародници, за силно развитото нѣкога текстилно производство въ Сливенъ (и повечето подбалкански градове), което нѣкога откърми най-свидните народни водачи, учени и поети, крайно време е тия „алияти“ да се събератъ въ специаленъ текстиленъ музей, мѣстото на който по право на начало и развитие, е Сливенъ. Това поне немогатъ ни

църковно и духовно родство. Тая книга е единствена по рода си у насъ. По въпроси отъ брачно-юридически характеръ — за свещениците, адвокатите и сѫдиите — тя е повече отъ необходима. — Доставя се отъ автора — Архимандритъ Амвросий — гр. Сливенъ.

Къмъ горния край на мера, подъ кавака, бѣха вече събрани селените отъ Гор. Сливово, а тия отъ Дол. Сливово пристигаха на групи, замислени, вгледани въ земята, която тѣ знаеха за своя, а днесъ може би щѣха да загубятъ за винаги.

Пристигна и кадията. Той бѣ старицъ надхвърлилъ 80 години, но запазенъ. Лицето му бѣ свежо, а очите му живи, ясни, съ тѣхъ като че проникваше въ душите на тия, които сѫдиха. Слѣзо отъ коня. Слѣзоха и тия които го придружаваха. Размѣни нѣколко думи съ двама стари турци. Запита кѫде е Али Бей. Отговориха му, че поради неотложима работа не ще може да дойде. Кадията се вгледа къмъ селото, позамили се, прехвърли голъмата си кехлибарена броеница и каза: „Тоя споръ безъ Али Бей не ще се реши. Той тръбва да дойде.“ Испратиха човѣкъ до селото да го повика.

Г. Гюлмезовъ.

„Нѣмагрѣхъ, който да не бѫде наказанъ!“

Тая сутринъ стария Али Бей стана по-рано. Още щомъ мина покрай саята скара се нещо на дѣдо Колю овчара, сгълча ратая Дончо, който отвеждаше черния жребецъ на водопой, на излизане отъ чифликъ, ритна кучето, весело подскакащо край него. Дѣдо Колю каза нѣщо, което едва ли самъ може да чуе, Дончо прѣхапа устни и наведе глава, а кучето, изплашено отъ неочеквания ритникъ, сѫдено изгледа и се сврѣ подъ голъмия кошъ.

Дълга безсънна нощъ прекара Али Бей. Мисъльта, че днесъ стария кадия Юмеръ — ага ще пристигне, за да разгледа спора за мерата между дветѣ се-

*) Предлагания разказъ е преразказане една действителна случка отъ близкото минало на народна ни, развила се при единъ споръ между две сливенски села. Г. Г.

вителната, но неможеше да се помери съ мисъльта, че спорът може да бѫде спечеленъ отъ тѣхъ. Съ тия мисли стария Бей излезе отъ чифликъ, премина по тѣсните улички, обградени съ високи плетове, пресече дола и по тѣсната пѫтека къмъ „Калето“. Слѣдъ като се покачи дosta, спрѣ. Изврна се къмъ мерата, която цѣла се откриваше задъ селото: видѣ Тунджа, която блѣстеше срѣдъ зелени брѣгове, огледа „Гереня“ покритъ съ сочно сено, хвърли погледъ на стария кавакъ, видѣ пѫтя, който се очерташе предъ мерата; следъ това вгледа се въ Дол. Сливово, затулено задъ „Брѣста“ и „Старите гробища“, за гледа се въ „Кривата върба“ и мислено пресмѣтна растоянието отъ нея до „Брѣста“, за да прецени до негде спорното място. Борбата между правото и жаждата за земя бѣ голъма. Той тури ржка на челото и се замисли. Дѣлъ остана вглед-

данъ въ мерата. Слѣдъ това махна ржка и реши: свидетелъ по това дѣло не ще бѫда.

— Ехъ, прошепна той, земята е Божа, никой не ще я отнесе съ себе си! Едва следъ това решение, той се успокои и като че едва сега видѣ какъ всичко около му е неисклано хубаво. Ето, предъ него стадо то му водено отъ виторогия овче поемаше „Кайрака“, съ леда подъ село Халилъ ратая какъ подгонваше хергелето по широката мера. И дигна очи къмъ синото безоблачно небо, прошепна нѣщо и успокоенъ, съ бавни стъпки възвѣрна къмъ чифликъ.

Слѣдното бѣ доста отскочило. Сиви леки мѣги още лежаха надъ Тунджа. Цѣлата мера окажа се отъ роса искреше отъ свѣжестъ. Изъ „АЗМАКА“ бавно крачеха щъркели, а горе, високо надъ нивитѣ, чучулиги, разперили крила, привѣтствуваха току що родилия се денъ.

Използване труповетъ на умрълите отъ заразни болести животни

Домашните животни като всички живи същества съ изложени постоянно на болести и смърт. Болестите, които вързват по-тъхъ съ много. Отъ особено голъмо значение съ, обаче, заразните болести, наречени още епизоотии. Презъ различните времена тъ съ вземали многобройни жертви. Опустошавали съ масово домашните животни и съ нанасяли голъми стопански поражения. Днесъ, обаче, благодарение многобройните и ефикасни мърки, които се вземат противъ тъхъ, загубите съ тъхъ не може да се използват труповетъ останки. При тъхъ маса ценни материали се унищожават.

Употребътъ бъше и химическия начинъ, при който унищожението става съ киселини или основи. Но и този начинъ не се указалъ така удобенъ и добъръ. Въ последно време, обаче, унищожаването и обеззаразяването на труповетъ става въ специални заведения, наречени екарисажни, въ които заедно съ обезвреждането на труповетъ, става и тъхното използване.

Въ тъхъ труповетъ се преработватъ основно и получаватъ разни продукти. Така отъ мазнините получаватъ сапунъ, а отъ остатъците костно и месно брашна, които се употребяватъ за храна на домашните животни, торъ, както и разни други продукти. Така, вътия заведения, заедно съ унищожаването и обезвреждането на труповетъ, става и тъхното използване. У насъ такива заведения нѣма.

Както се има предвидъ колко животни умиратъ ежегодно въ страната—труповетъ, на които не се използватъ, видно е какви голъми загуби се търсятъ. Поради това Министерството на Народното стопанство предвижда презъ тая година да се построятъ две голъми екарисажни фабрики, отъ които едната ще биде въ София, а другата въ Пловдивъ.

По този начинъ съ тъхното построяване ще се тури у насъ началото на една нова индустрия, която ще има да играе тъхъ голъма роля за националното ни стопанство.

Д-р Ст. Георгиевъ
Окол. ветерин. лѣкаръ

Въпросътъ за електрическата централа при Сливенските минерални бани още не е решенъ. Поканени съ да си дадатъ мнението специалистите по въпроса. Едни съ се изказали въ полза на водна турбина на р. Тунджа, а други за газоженъ моторъ. Чакатъ се писменните доклади на специалистите, за да се преценятъ добре изгодите на една и другия начинъ на снабдяване съ електрическа енергия, следъкоето ще се вземе решение.

Г-жа Радка Д. Арнаудова е подарила на храма Св. Богородица въ града ни една добре изработена икона „Св. Тома“, каквато нѣмаше до сега.

Семейство Ив. Измиревъ подарило на същия храмъ една икона „Св. Евтимий“. Настоятелството на храма изказва своята благодарностъ на дарителите.

Коритата на рѣките Асеновска, Новоселска и Монастирска съ се измѣстили доста отъ придошлиятъ води напоследъкъ. Една отъ причините е безразборното водене на пѣсъкъ и чакъль отъ същите рѣки, поради което се бѣха образували трапове. Водата като придоиде, почна да се движи отъ трапъ въ трапъ и причини доста пакости и разрушения. Налага се да се прокопае въ срѣдата на рѣките по едно корито, по

което да се движе водата. Следъ това ще тръбва да се обмисли начинъ да се построи укрепителни стени.

Излѣзла е отъ печать новата стихотворна сбирка—“Керванъ сарай” на нашата поетъ П. В. Геновъ.

Венчаль се е артиста, отъ Народния театъръ Асенъ Камбуровъ, за нашата съгражданка Веса Съмналиева.

На добъръ часовъ

Вечеринката на сп. кл. „Асеновецъ“, на която ще се разиграе голъмата томбола, която клуба урежда,—ще се състои на 16 т. м.

Наградени съ съ по 3000 лв. отъ М-вото на Народното провинциално управление при конкурса за най-хубавите детски книги—нашия съгражданинъ г. Константинъ Константиновъ за книгите му „Приказки за тебе“ и „Отборъ юнаци“ и нашия сътрудникъ г. Димитъръ Пантелеевъ за книгата му „Изворче“.

На 27 м. м. поройните дъждъ, които продължи 22 часа, е нанесъл голъми повреди въ с. Ичера. Държавното шосе Сливенъ—Ичера—Градецъ, при с. Ичера е завлечено на нѣколко места.

М-вото на вътрешните работи е наредило до всички общински

управления—при предприемане на всички водоснабдявания и др. благоустройствени работи въ община, да се взема компетентното мнение на съветните санитарни и технически власти.

Сливенския „Народен Хоръ „Добри Чинтуловъ“ се готви усилено за двата концерта, които ще даде въ гр. Бургасъ на 9 т. м. и въ гр. Пловдивъ на 16 т. м. Програмата е подбрана най-грижливо. Репетициите вървятъ много успѣшно. Вижда се, че у всички хористи има горещо желание да дадатъ художествено изпълнение и да покънатъ нови лаври въ провинцията, след като събраха такива въ столицата миналата година. Пожелаваме имъ пълътъ успѣхъ.

Въ Сливенската община се пручва въпроса за увеличаване на водата въ градския водопроводъ чрезъ използване на подпочвената вода въ подножието на „Гаговецъ“, както и отъ старите извори на бившата „Гюрь-чешма“, и така полученната вода се присъедини къмъ тая на градския водопроводъ.

Общинската ветер. служба презъ 1934 г. е туберкулизира 299 дойни крави, отъ които е открила и унищожила 5 туберкулозни болни. Стопаните на тия крави съ обезщетени отъ фонда „Епизоотии“.

Въ гради има около 2000 кози, 9000 овце и 320 крави и се добива годишно около 108000 л. млѣко. Освенъ това отъ околните села се внася годишно въ града около 92000 л. млѣко. Средно дневно презъ годината въ града се консумира и преработва надъ 3000 л. млѣко.

Организиране на работничеството

То върви успешно и резултатно, показвайки нуждата всрѣдъ работниците, както и всрѣдъ другите производителни категории, отъ тъхни професионални организации. Изъ цѣлата област се правятъ работнически събрания, на които се обяснява на работниците същността и значението на закона. Същите гледатъ съ вѣра къмъ него и ентузиазирано образуватъ браншовите съобщи работнически здружения. Следъ образуването на последните, ще се пристъпи къмъ учредяването на околовските синдикати, областни общности, а следъ работнически конгреси, ще се формира и общия работнически съюзъ въ София.

Следъ събранията въ Сливенъ, Бургасъ, Поморие, свикватъ се и други такива изъ областта. Така, на 1 т. м. е имало работнически събрание въ Айтосъ, на 2—въ Карнобатъ, а на 3 ще има въ Ямболъ, на което ще говори областния дейцъ—г. Г. Арнаудовъ.

**Очакваните
РАДИО-АПАРАТЧЕТА
„КАДЕТЪ-Бреке“
пристигнаха
Демонстрации въ съка вечерь
следъ 7 часа
ЦЕНА 2,950 лв.
при КАМБУРОВЪ**

**ХУБАВИ
сушени СЛИВИ
Доставя коопера-
ция Възраждане
чрезъ СТЕФ.
КАДЪНКОВЪ**

Стопанство

Нашето лозарство състояние и изгледи

Въ свѣта има около 100 милиона декара лоза, при срѣдно годишно производство 17—18 милиарда литри вино.

България е 12 страна по редъ по отношение лозарство то, и е имала презъ 1898 г. 1,114,000 дек. лоза, при годишно производство 200—300 милиона кгр. грозде, или 120—180 мил. литри вино, а презъ 1932 год. имаше американски лоза 900,000 дек., стари—150,000 дек; при срѣдно годишно производство 200—300 мил. кгр. грозде, или 100—120 милиона литри вино.

Въ лозарствуването съм е много напредъ, но въ винарствуването сме назадъ. Частни голъми изби нѣмаме, кооперации съм съ слаби и обединяватъ едва 1—2% отъ лозарите въ страната. Затова масата лозари иматъ лоши вина. Необходимо е да се засилятъ и подкрепятъ съществуващите кооперации и да се създадатъ нови.

Засаждането на винени лози тръбва да се спре, защото имаме вече надпроизводство.

България има 150,000 дек. десертни лоза, отъ които надъ 50,000 съм Афузъ-Али ва плодъ. Ежегодно се посаждатъ 25,000—30,000 дек. и скоро ще имаме Афузъ-Али + а плодъ надъ 100 хиляди декари!

Презъ 1934 год. съ изнесени 3,740 вагона или 21,510,000 кгр. десертно грозде, на стойност около 200 милиона. Нашиятъ износъ на грозде се увеличава постоянно, за съмѣтка на другите държави—износителки. Наредъ съ това, обаче, нека се има предъ видъ, че производството на десертно грозде ежегодно се увеличава и въ всички осътани лозарски страни. И тъщества помъжватъ да си възвърнатъ загубените пазари, за това, за да запазимъ и даже да увеличимъ пазарите си, тръбва да изнасяме по-доброкачествена стока. Иначе, при едно на маляване на износъ, ще настъпи катастрофа за десертните ни грозда.

Ето защо, държавата тръбва да се намѣси въ нашето лозарство и износа на грозде, за да бъде гарантиранъ пласментъ му, resp. рентабилитета му.

По широкия свѣтъ

Сватбените обявления

Нѣма вестникъ въ Европа въ който да нѣма множество обявления за женидба. Винаги ще прочетете: „Млада девойка, отъ добро семейство, съ 200,000 лева зестра, желае да стъпи въ бракъ съ млад мѫжъ, който да отговоря на моето положение“.

Между това въ Япония, която до скоро се смятала за варварска страна, тъзи обявления се пишатъ въ поетическа форма.

Въ вестниците на Токио, напримеръ, се намиратъ такива обявления: — „Лъзъ съмъ хубава жена. Моята буйна коса ми покрива раменете като облакъ; тълото ми е гъвкъ, като млада върба, а лицето ми е хубаво и ароматизирано съ сока на най-хубавите цветя. Богата съмъ, за да мога да се разхождамъ по свѣта съ моя избранникъ“, или „Лък се оженя за хубавъ мѫжъ, приятъ, интелигентъ и възпитанъ ще му бъда върна и послушна презъ цѣлия си животъ. После нашата смърт ще бъде покритъ съ червена мряморна плоча“.

Отъ тези обявления се вижда, че въ Япония по-рано, преди сватбата, казватъ своите хубости и богатства, за да могатъ после да живѣятъ добре.

Преди да си купите РАДИО

въ Вашъ интересъ е да видите и чуете най-усъвършенстваните въ свѣта американски радиоапарати

КАДЕТЪ — бижу“

съ петь лампова мощност, за правъ и променливъ токъ, голъма селективностъ.

Цена 2,950 лв.

Упълномощенъ представителъ:
Щил. Василевъ тел. 88

Пушете „Арапче“.

Сливенско Данъчно Управление

Обявление № 976

гр. Сливенъ, 2 януари 1935 год.

Сливенското Данъчно управление обявява на интересуващите се, че на 9 ТОГО въ пазарището на града, въ 8 часа ще се произведе търгъ съ явно наддаване за продажбата на бракуваните коне: Драга, Вѣра, Нимфа, Рицаръ и мулица—Тереза, принадлежащи на 11 пѣхотна на Н. В. Царица Иоанна дружина.

Желающите да взематъ участие въ търга да се явяватъ на горната дата и часъ и наддаватъ. Залогъ 10% отъ първоначалната цена, която ще се съобщи на търга.

Данъченъ началникъ: Г. Шивачевъ

Благодарность

Изказвамъ на Сливенското Градинарско Производително Д-во „Зеленчукова Градина“ своята гореща благодарностъ за поднесената ми помощъ отъ 300 лв. по случай сполетълoto ме нещастие съ смъртта на съпругата ми, която почина на 27 януари н. г.

Съ почитъ: Д. С. Бацовъ